

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1477

гр. София, 22.02.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в закрито заседание на 22.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

като разгледа дело номер **1588** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.166 АПК.

Образувано е по искане на [фирма] за спиране изпълнението на Заповед № РА-18-01 от 10.01.2022г на Главния архитект на СО с която на осн. чл.57а ал.1 т.1, т.2, ал.3, ал.6 и ал.7 от ЗУТ във връзка с чл.56 ЗУТ е наредено да премахне преместваем обект: „Шест броя чадъри от метална конструкция с шест броя стоманобетонени фундамента“,поставени в имот с идентификатор 68134.109.33 с административен адрес [населено място] [улица] , парк „Б. градина“ към автокъща „К.“

Обосновава искането за спиране с това, че предварителното изпълнение ще причини непоправими вреди и то за трето неучастващо в административното производство лице, а именно действителния собственик на съоръжението. .

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като се запозна и прецени писмените доказателства по делото, приема от фактическа и правна страна следното:

Според чл. 217, ал. 1 т.11 от ЗУТ обжалването на заповеди по чл. 57а, ал. 3 и 9 не спира изпълнението им. За разлика от случаите по чл. 60, ал. 1 от АПК, в които административният орган прави преценка за наличието на предпоставките, обуславящи допускането на предварително изпълнение на издадения от него акт, при допуснато от закона предварително изпълнение законът презумира възможността от закъснението на изпълнението да настъпи значителна или трудно поправима вреда. Поради това и спиране може да бъде постановено от съда, ако съществува вероятност самото изпълнение да причини такива вреди (арг. от чл. 166, ал. 4 във връзка с ал. 2 от АПК).

Допуснатото в тази хипотеза предварително изпълнение е обусловено от законовата презумпция за подлежащ на приоритетна защита значим обществен интерес. За да бъде преодоляна тази законово регламентирана защита, оспорващият трябва да докаже (и то въз основа на нови обстоятелства), че предварителното изпълнение би могло да му причини значителна или трудно поправима вреда – чл.

166, ал. 2, във връзка с ал. 4 от АПК. Изискването на чл. 166, ал. 2 от АПК за наличие на нови обстоятелства е относимо и в случаите, когато предварителното изпълнение на административния акт е допуснато по силата на закона, както е в настоящият случай, с оглед препращането, направено в ал. 4 на чл. 166. Това означава, че законодателят е презюмирал наличие на особено важни държавни и обществени интереси, като е постановил предварително изпълнение на актовете, издавани от органите по чл.57а ал.3 и ал.9 ЗУТ. Както се посочи, законовото правило на чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 АПК изрично определя, че съдът извърша преценка на искането за спиране на допуснатото по силата на закон предварително изпълнение само на базата на нови обстоятелства - такива, които са възникнали след издаване на оспорения акт. Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е на жалбоподателя. Следва изрично да се посочи, че законодателят изисква вредите да са резултат от предварителното изпълнение, не от акта. / О № 6931 ОТ 28.05.2018 Г. ПО АДМ. Д. № 4847/2018 Г., V ОТД. НА ВАС/ Не са налице обстоятелства, които да са възникнали след издаването на оспорения акт и които да са в състояние да породят значителни или трудно поправими вреди от предварителното изпълнение. Претендираните в случая вреди от жалбоподателя са породени именно от изпълнението на акта, т.е. настъпването им не е резултат от нови обстоятелства, настъпили след издаването му.

Този важен обществен интерес несъмнено се ползва с приоритет пред възможното засягане на целостта на обекта. Евентуалните вреди, които се твърди, че ще настъпят подлежат на възмездяване в самостоятелно съдебно производство. Твърденията за вероятност от настъпване на непоправими вреди, които биха могли да бъдат изведени от съда от контекста на жалбата не са конкретизирани като вид и размер със съответните доказателствени средства по АПК и не се доказва наличието им. Вредите не са от естество да преодолеят съображенията за защита на обществения интерес.

Ето защо настоящият съдебен състав намира, че твърденията от жалбоподателя вреди не могат да се приемат като значителна или трудно поправима вреда по смисъла на чл. 166, ал. 2 от АПК, тъй като не биха могли да се противопоставят като интензитет на заложения в закона обществен интерес. Изложеното дотук налага извод, че не са налице основанията за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на обжалваната заповед.

Водим от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искане на [фирма] за спиране изпълнението на Заповед № РА-18-01 от 10.01.2022г на Главния архитект на СО.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВАС в 7-дн. срок от съобщението му.

Съдия: